

ere forsynede med Polititegn eller Politiflilt, og om der da skal ydes dem samme Understøttelse som de ved Politiet Ansatte. Jeg anseer dette ligefrem for en Selvsølge, men saavidt mig bekjendt er der i den bestaaende Lovgivning ikke nogensteds Hjemmel herfor, og jeg troer derfor, at det er nødvendigt, at det udtrykkeligt bliver sagt, at den samme Vistand ogsaa bliver at yde Sognefogderne, og at disse have samme Ret til Anholdelse. Skulde jeg feile i den Henseende, og dette altsaa ikke er Lovens Mening, maa jeg vigtigst sige, at Sognefogderne da staae i en aldeles uheldig Stilling; thi for de fleste Sognefogder er det for Tiden aldeles uklart, hvor vidt deres Myndighed egentlig gaaer i denne Henseende. Jeg kjender saaledes et Exempel, hvor en Politimester har paalagt en Sognefoged at give Indberetning om, hvorvidt der var Noget i Sognet, der kunde antages at ville begaae Forbrydelser; jeg antager, at det er et meget vagt Paabud, der her blev givet, et Paabud, som forekommer mig at være næsten urimeligt. Man kunde derfor godt tænke sig, at naar det ikke bliver udtrykkelig sagt her i denne Lov, hvilken Myndighed Sognefogden kan udøve, og hvilken Stilling han indtager i den Henseende ligeoverfor Politimesteren, kunde Politimesteren ligefrem, som det ogsaa er forekommet paa enkelte Steder, paalægge ham at være hans Spion. Dette Punkt staaer uklart for mig, og det er dog en Sag, som er af Vigtighed for mig at faae klar Oplysning om; hvis der derfor skulde blive nedsat et Udvalg til at behandle dette Lovforslag, vilde jeg meget bede om, at dette Udvalg vilde tage det af mig her omtalte Tilfælde under Overveelse.

H. M. Petersen: Da min ærede Ven og Sidemand (Madsen) begyndte at tale, blev jeg noget ilde tilmode, idet han begyndte med at omtale netop det eneste Punkt, som jeg havde tænkt at ville sige et Par Ord om. Dette Punkt var ogsaa allerede blevet berørt af flere ærede Talere, saa at jeg maatte tænke: nu er der slet ikke Noget tilbage for Dig at tale om. Jeg fik imidlertid strax Vællighed til at see, at jeg tog fejl, idet min ærede Sidemand kun bemærkede, at der i § 5 ikke er

opført en tilstrækkelig Bestemmelse om, hvad der skulde optages i den der omhandlede Betsægt. Men der staaer virkelig netop Alt, hvad der skal optages; thi der staaer, at der skal optages flere eller færre af de i § 2 omtalte Bestemmelser, og det Beste, man kan gjøre, er da at optage dem alle, thi saa har man jo Alt, og dette kan Amtsrådet bestemme uden at tilstede Communalbestyrelsen nogen Indflydelse paa Sagen. Der behøver saaledes ikke at staae Mere; men min Klage over Paragraphen er den, at man synes reent at glemme, at vi have Noget, der kaldes Sogneraad. Dette forekommer mig ingenlunde at stemme med Ordene eller Aanden i de Smaalove, vi have haft om Sundhedsvedtægter. Den nuggældende Landcommunallovs § 30 glemmer heller ikke at paalægge Sogneraadene Forpligtelser i denne eller hiin Retning, men der er dog ogsaa Spor af lidt Rettigheder. Her er dette derimod reent borte, og man synes aldeles at glemme, at vi have Noget, der kaldes Sogneraad. Vi have ikke glemt i de Love, der ere udkomne, siden Communalloven traadte i Kraft, at tage Sogneraadene med, endog med Hensyn til Bestemmelser, som ere Communerne aldeles uvedkommende; i rene Statsager har man taget dem ganske ordentlig med og paalagt dem ganske overordentlige Byrder. Det Samme kan man gjøre her, hvis Amtsrådet skal tage Beslutning, uden at Sogneraadets Stemme i mindste Maade bliver hørt. Jeg har aldrig kunnet forstaae, — jeg har sagt det før, og jeg skal gjentage det her, — hvorfor man saa reent glider hen over Landcommunalbestyrelserne paa samme Tid, som man stadig erindrer sig Kjøbstædernes Communalbestyrelse. Er det Meningen, at de første reent skulle svinde bort, og at det Hele skal gaae over til Amtsrådene, saa er det en anden Sag. Dette kan jeg forstaae, men saa maa man ogsaa tage Uretfærdigheden og Byrden bort. Jeg kan forstaae det, naar hele den kommunale Bestyrelse skal være amtsrådsfredsvits, men naar man tager § 2 for sig og seer, hvad den indeholder, og at dette ifølge § 5 kan faae Anvendelse paa Sognecommunerne, og man slet ikke engang vil høre deres Stemme, saa vil jeg sige, at, naar den Bestemmelse, som nu staaer i Loven,